

Francie: Italský novinářský tým byl násilně napaden v muslimském ghettu, policie viní oběti, že nedodržují právo šaría

- editor007 | 31. března 2024

FRANCIE: Říká se, že po celé Francii existuje už více než tisíc oblastí, kde je vyžadováno dodržování práva šaría. Do těchto zón se policie dostane jen zřídka. Nikdo tam totiž francouzské právo neuznává a sama policie nakonec v podstatě toto převzetí země akceptuje.

To se ostatně potvrdilo záhy poté, co byl italský tým novinářů násilně napaden v jedné z těchto pověstných no-go zón. Policie se nezastala napadených, ale obvinila je z toho, že si za napadení mohou sami, neboť ignorovali tamní pravidla.

Nakonec se tak potvrdilo, že jednotlivé země jsou po částech předávány muslimským nájezdníkům – a to zcela bez boje. Navíc se nyní vyžaduje i od původního evropského obyvatelstva, aby se podřídlilo...

[Italská](#) reportérka Eugenia Fioreová, která byla zraněna při násilném útoku muslimů před mešitou ve francouzském Roubaix, vyhlásila mrazivá slova policistky na stanici: „To je jejich území; Kdybyste si vzala hidžáb, pravděpodobně by se nic z toho nestalo.“

V říjnu došlo ve francouzském Arrasu k tragickému teroristickému útoku. Čečenec [Mohammed Mogouchkov](#) brutálně zavraždil svého bývalého učitele, 57letého Dominiqua Bernarda, zatímco křičel „Alláhu Akbar.“

Tento strašlivý džihádistický útok upoutal pozornost italského zpravodajského štábu z [investigativního pořadu](#) „Fuori dal coro.“ Rozhodli se navštívit Francii, aby prozkoumali následky.

Zaměřili se na širší důsledky takových útoků na francouzskou společnost. Konkrétně zkoumali no-go zóny, oblasti ovládané muslimy, nad nimiž má stát malou nebo žádnou kontrolu.

Italský novinářský tým zahájil vyšetřování na místě útoku, kde se snažil zachytit reakci komunity. Studenti a rodiče, kteří se stále vzpomínají na násilí, sdíleli své obavy z dalšího útoku, což zdůrazňovalo pocit nejistoty, který prostupuje touto oblastí.

Vyjádřili také hluboké znepokojení nad životem v islamizované Evropě. Jen ve Francii existuje více než 1000 „no-go zón“ – oblastí, kde neplatí zákony, kde stát fakticky ztratil kontrolu a kam se rodilí Francouzi, včetně policie, stále více bojí chodit.

Novináři pak obrátili svou pozornost k teroristově minulosti a prostředí, ve kterém žil. Navštívili západní předměstí Arrasu, kde Mogouchkov a jeho rodina, která měla být v roce 2014 vyhoštěna, žili. Čtvrť obývaná převážně muslimy ostře kontrastovala s očekáváním novinářů.

Během své investigativní cesty se italský zpravodajský štáb vydal do Roubaix, asi 40 kilometrů od místa teroristického útoku. Roubaix je nechvalně známé jako no-go zóna a posádka se setkala s dramaticky islamizovaným prostředím.

Proměna byla neúprosná. Islámská nadvláda tuto oblast přetvořila, vzdálila ji od jejích francouzských kořenů a způsobila, že se novináři cítili odcizeni v tom, co mělo být důvěrně známým evropským prostředím.

Vizuální a kulturní posun byl okamžitý a hluboký. Ženy, zcela zahalené – včetně obličejů – navzdory francouzskému zákazu z roku 2010, se staly běžným jevem, což zdůrazňovalo, že oblast hluboce lpí na islámském právu šaría.

Mluvenému jazyku dominovala spíše arabština (která se již stala dalším jazykem EU) než francouzština, což dále znamenalo odklon oblasti od francouzské kultury.

Průzkum novináře zavedl do místního knihkupectví, kde byl vliv islámských hodnot nezaměnitelný. Dětské knihy s vymazanými tvářemi, aby byly v souladu s učením šarii, ležely na policích jako symbol kulturní indoktrinace, která se v komunitě odehrává.

Novinářka Eugenia Fiore poskytla vhled do smýšlení, které se pěstuje mezi místní mládeží. Informovala o rozhovorech s dětmi a předvedla znepokojivý příběh:

„Jsem Maročanka. A to je Alžířanka. Musím si koupit knihu, která mi ukáže, co můžu a co ne.“ Taková prohlášení zdůrazňovala rigidní, nábožensky diktovaný rámec, v němž jsou tyto děti vychovávány.

Bylo odhaleno, že tyto děti navštěvují ilegální školu, místo, kde jsou francouzské sekulární vzdělávací mandáty ignorovány ve prospěch výuky šaría.

V této škole se děti učí dodržovat praktiky, jako je povinné zahalování, dodržování pěti denních modliteb a dodržování práva šaría, které odděluje pohlaví a diktuje sociální interakce.

Tato raná indoktrinace wahhábastickými muslimy, kteří vyznávají právo šaría, vykresluje znepokojivý obraz segregace a kulturní izolace v Roubaix, městě v evropské zemi, ale tak zřetelně odděleném od ní.

Novináři poté informovali o mešitě v této oblasti, což bylo rozhodnutí, které rychle přerostlo v násilí. Muži opouštějící mešitu, kteří byli rozzlobení, že vidí nemuslimy, kteří natáčejí na jejich území, agresivně konfrontovali novináře.

Muži je obklopili, dožadovali se kamery a uchýlovali se k fyzickým útokům. Navzdory prosbám a volání o pomoc čelili novináři neutuchajícímu násilí. Zbití novináři byli traumatizováni.

Eugenia Fioreová, jedna z reportérek napadených během incidentu, popsala trýznivý zážitek a vyjádřila pocity tlaku, strachu a hněvu. Popsala děsivý okamžik, kdy ji muži obklopili, nebrali ohled na to, že je žena – a zahájili brutální útok.

Její utrpení je příkladem stupňujícího se napětí ve francouzských no-go zónách a naléhavé potřeby, aby úřady řešily zhoršující se situaci způsobenou muslimy.

To, co je na tomto martyriu hluboce znepokojující, je naprostý nedostatek podpory ze strany orgánů činných v trestním řízení. Navzdory tomu, že novináři po útoku požádali o pomoc policii, tak byli ignorováni.

Situace se ještě zhoršila, když se pokusili incident nahlásit. Místo toho, aby se jim dostalo potřebné podpory, čelili obviňování obětí ze strany úřadů. Policistka bez obalu prohlásila, že neoprávněně vstoupili na „jejich islámské území.“

Naznačila, že kdyby dodržovali právo šaría a žena byla zahalená, mohli se útoku vyhnout.

Reakce orgánů činných v trestním řízení, týkající se těchto islámských no-go zón, je znepokojivou normou ve francouzské policii. Policie má [stále příkazy](#), aby se vyhnula zásahům v těchto oblastech a ponechává je pod nekontrolovaným vlivem gangů a radikálních imámů.

V důsledku toho se tyto čtvrti staly „no-go zónami,“ kde neplatí zákony a kde je francouzské právo pozastaveno ve prospěch islámské kontroly.

Šokující útok na italské novináře poukazuje na nebezpečné podmínky, kterým čelí nemuslimové z rukou muslimů po celé Francii, zejména ve stále se zvětšujících no-go zónách.

Zdůrazňuje také stupňující se vliv islámu ve francouzské společnosti, spolu se selháním úřadů a zjevnou kapitulací.

Jak výstižně řekla Fioreová: „To je to, co se stane, když natáčíte před mešitou.“

Tento incident slouží jako mrazivá připomínka rostoucího nebezpečí, které islám nejen ve Francii představuje...

Ve videu se můžete podívat na dokument i samotné napadení:

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda)

[ZDROJ](#)